

En dan nu: Het hoogtepunt van 2018 – Najaar 2018

Hoe begint dit verhaal?

Cees Spek, onze voorzitter van het eerste uur, had begin van dit jaar aangegeven per 31 december te willen stoppen als voorzitter. Hij was vorig jaar 75 jaar geworden, hij heeft heel veel tijd besteed aan de transporten, het werk werd hem te veel en hij wil meer tijd kunnen vrijmaken voor vrouw, kinderen en vrienden, een heel plausibele reden om te stoppen, vinden wij. Hij liet ons bestuur achter met een gevoel van: wat moeten we zonder Cees? Maar gelukkig is er licht aan de horizon, dat heeft u al gelezen.

Toen het bericht van het naderend afscheid van onze voorzitter verder bekend werd onder de vrienden van Roemenië, kwam Paul Baars, u allen wel bekend, op het idee om iets voor Cees te doen.

Een lintje van de Koning heeft Cees al, hij is ook al een keer Vrijwilliger van Zederik geweest, dus ja, wat kun je nog meer verzinnen? Paul Baars zou Paul Baars niet zijn als hij niet op een ander idee kwam: een Roemeens blijk van waardering voor al het werk van Cees. Maar hoe pak je zoiets aan: Paul heeft contact opgenomen met Simona, de voorzitter van onze zusterstichting. Die ging onderzoeken of er iets mogelijk was en ja hoor: eind juli kwam er groen licht, Cees zou benoemd kunnen worden tot EREBURGER VAN HUDESTI.

Hierop kwam een heel radarwerk in beweging. Hoe pak je zoiets aan zonder dat Cees dat weet? Paul heeft op zijn beurt Anne van Soest in de arm genomen en samen hebben wij een plannetje gemaakt: Zoals wel vaker is gebeurd zou Paul aan Cees vragen om nog een keer mee te gaan voor een werkbezoek in Roemenië, Paul moest nog wat zakelijke dingen regelen om zijn bezittingen in Roemenië over te dragen aan zijn zoon Anne, die dus ook mee zou gaan. Johan Bikker zou dan ook meegaan om te kijken wat er met onze loods moest gebeuren. Cees moest dan als reisleader optreden, dinsdag weg en zaterdag terug.

Cees kreeg toestemming van Truus en de data werden genoteerd: 23 - 27 oktober. Anne en Tiny van Soest moesten met Cees ook nog een keer naar de notaris in Botosani om de "oude" stichting *Vrienden van Holland* te ontbinden. Deze stichting, die destijds bedoeld was voor het ziekenhuisje, bestaat nog steeds met Cees en Tiny als medebestuurders. Dit had al jaren geleden geregeld moeten zijn, maar zoals veel dingen in Roemenië, het was nog niet gebeurd. Anne en Tiny konden echter niet mee op 23 oktober wegens zakelijke afspraken, dus we vroegen aan Cees, kun je ook van dinsdag 23 tot dinsdag 30 oktober, dan komen wij vrijdag, brengen het weekend samen door, maandag naar de notaris en dinsdag met elkaar weer terug. We hadden met Paul, Anne en Johan al afgesproken dat ze een week zouden gaan! Cees moest enkele bestaande afspraken afzeggen, opnieuw aan Truus vragen of hij een weekje weg kon, maar zijn antwoord was: het kan!

Daarna hebben wij een aantal mensen een mail gestuurd met als kop: VERTROUWELIJK, want Cees mocht niets weten. Het resultaat was dat de 4 genoemde mannen op 23 oktober vanuit Eindhoven vertrokken naar Cluj-Napoca, met een heel programma.

Op donderdag 25 oktober gingen Anne en Tiny van Soest, Aad en Corrie van Zanten, Annie Baars, Truus Spek, Alie Bikker, Dilia van Dieren, Mieneke Lever, Arnoud en Henriette Spek (kinderen van Cees) en Truusje Spek (zus van Cees) ook vanaf Eindhoven richting Cluj-Napoca. Rinus en Janny Langerak gingen samen met Peter Kleppe vanaf Schiphol via Boekarest naar Suceava, waar ze 's avonds aankwamen.

Onze groep van 12 personen ging na een overnachting in Bistrita vrijdagmorgen in alle vroegte op pad om op tijd in Hudesti aan te komen. De happening stond gepland om 13.00 uur en we moesten nog 5 uur rijden.

Om kwart over zeven reden we weg en na een korte koffie-plaspauze in Suceava, waar de beide groepen verenigd werden, kwamen we rond kwart voor 1 in Hudesti aan.

Paul, Anne B, Johan en Cees hadden woensdag en donderdag hun zakelijke dingen gedaan, maar Cees wilde vrijdagmorgen bij de burgemeester van Hudesti langs. Simona was ook al een paar weken in Dorohoi en die regelde het zo, dat Cees pas om 1 uur bij de burgemeester kon komen, die had eerst andere afspraken. Cees c.s. gingen maar even koffie drinken in het plaatselijke café, in afwachting van de afspraak met de burgemeester, zodoende kon onze groep (intussen met 3 auto's) ongemerkt het café passeren en plaats nemen in een lokaal van de school tegenover het gemeentehuis.

Daar waren aanwezig: de voltallige gemeenteraad van Hudesti, de bevriende burgemeester Marius Streber, de plaatsvervangend burgemeester van Dorohoi, de voltallige familie Mirauta, dokter Stefan Puscasu en zijn vrouw en onze groep van 15 mensen.

Om iets na enen kwam Cees in gezelschap van Paul, Anne B. en Johan ook naar de school voor zijn afspraak met de burgemeester. Toen hij binnenkwam, zag hij tot zijn verbazing (verbijstering is een beter woord) de hele zaal vol zitten, maar bovenal zag hij zijn vrouw Truus, 2 van zijn kinderen en zijn zus en een heleboel bekende dorpsgenoten. Cees was helemaal sprakeloos, de tranen vloeiden rijkelijk.

Voor ons was dat een bewijs, dat hij echt niets wist (hij had zelfs zijn nette pak niet aan, dat was voor de zondag!). Op zich was dit wonderlijk, want inmiddels wisten aardig wat mensen in Lexmond dat dit stond te gebeuren, maar iedereen heeft netjes zijn of haar mond gehouden om de verrassing voor Cees compleet te maken en dat is wonderwel gelukt!

Het bewuste certificaat

Daarna kwam het moment van toespraken: de gemeentesecretaris deed het woord, daarna deed de burgemeester zijn sjerp om en benoemde Cees tot EREBURGER VAN HUDESTI met oorkonde, plaquette en medaille! Indrukwekkend! Daarna volgden nog toespraken van de waarnemend burgemeester van Dorohoi, Dr. Puscasu, de voorzitter van onze eerdere Roemeense stichting en van Paul Baars. Ook Cees kwam uiteraard nog aan het woord.

Nadat dit officiële gebeuren voorbij was, zei Cees: "Truus, nu gaan jullie zeker weer, want ik heb nog een heel programma vandaag en morgen!" Uiteraard kwamen wij niet alleen maar voor die vrijdag!!

Na het gebeuren in ede school stond er een uitgebreid buffet klaar in de hal van het gebouw waar eens ons ziekenhuisje was. Daar hebben we ons tegoed gedaan aan Roemeense specialiteiten!

Het hele reisgezelschap op het bordes van "ons" hospitaaltje in Hudesti

Rond zes uur waren we met elkaar in ons hotel Splendid, waar we met 19 mensen lekker gegeten en gedronken hebben. Zaterdagmorgen vroeg gingen Arnoud, Henriette en zus Truusje weg naar het vliegveld in Iasi, want die moesten zaterdag weer thuis zijn. De overige leden van de groep gingen samen met 8 leden van de Mirauta familie een dagje uit, via de Bicaz kloof naar Lacul Rosu, een van de bezienswaardigheden van Roemenië. Daar kregen we een uitgebreide lunch aangeboden en hebben we wat rondgekeken bij dit bekende meer en in de indrukwekkende kloof. Het was intussen avond geworden en we wilden nog wat gaan eten. Op zaterdag wordt er heel veel getrouwd in Roemenië, dus veel adressen: vol. Uiteindelijk hebben we een echt Roemeens restaurant gevonden vlakbij Suceava, waar we heerlijk hebben gegeten.

Voor het eerst allemaal op de foto: Gaille, Simona, Iosif, Abel, Liviu, Ghica, Ligia Ovidiu

We waren pas rond middernacht terug in ons hotel en de volgende morgen werden we rond 09.15 opgehaald om met elkaar naar de kerk in Stanga te gaan, een kleine gemeente, waar broer Josif Mirauta pastor is. De dienst begint daar om 9 uur met een soort Bijbelstudie en duurt dan tot 12 uur. Gasten mogen rond 10 uur komen, want dan begint de echte dienst pas.

In de dienst was er eerst nog weer een Bijbelstudie, er werd gebeden en gezongen, daarna heeft Anne van Soest een woord in het Roemeens gezegd, waarbij de groeten werden overgebracht van de kerken van Lexmond en Hei- en Boeicop, we hebben met elkaar een stukje uit de Bijbel gelezen en we hebben het *Onze Vader* gebeden. Daarna hebben we gezongen, we hadden een paar goede zangers in de groep, dus dat ging goed. Het eerste lied was: *Lichtstad met de paarden poorten*. De melodie hiervan was ook daar bekend, dus al snel verscheen de Roemeense tekst op het scherm, zodat we dit tweetalig hebben kunnen zingen! Heel bijzonder. Het tweede lied was *Als alles duister is*, gevolgd door *Jesus, remember me, when you come into your Kingdom*, en daarna *Psalm 68 vers 10*.

Het jeugdkoor van de gemeente zong ook een lied, 2 kinderen Mirauta deden een gedicht, de Mirauta familie zong ook, het was bij elkaar een zegenrijke dienst. Na afloop van de dienst heeft Paul Baars nog een toespraak gehouden, waarbij hij stiekem probeerde kopers te vinden voor zijn land! Bij het uitgaan van de kerk werden volop handen geschud en zegen toegewenst. Het was goed en fijn om daar te zijn.

Taart van Patty Chips: Bedankt Vrienden van Roemenië

Na de dienst gingen we met elkaar naar Patty Chips waar een uitgebreide maaltijd op ons stond te wachten. Cees hield daar een toespraak met dankwoord voor alle goede gaven rondom dit bezoek.

De gezamenlijke lunch in Patty Chips

Na deze maaltijd gingen Rinus en Janny met Peter terug naar Suceava, want die moesten maandagmorgen al heel vroeg terugvliegen naar Schiphol. De anderen hielden een korte rustpauze of een korte wandeling, daarna een klein hapje en moe, maar tevreden, op tijd naar de kamers.

Maandagmorgen gingen Cees, Anne en Tiny met de Roemeense bestuursleden naar de notaris in Botosani, echter zonder direct resultaat, maar ja, het is Roemenië (wordt vervolgd). De anderen gingen naar de loods en hebben daar wat tijd doorgebracht. Na een lunch in Patty Chips gingen we met 3 auto's op weg richting Borsa, waar we de laatste nacht zouden doorbrengen.

We stopten eerst bij de Zwarte Aardewerk fabriek in Marginea, daarna een bezoek aan het klooster van Sucevita en rond 5 uur kwamen we aan in Cirlibaba, waar we in het restaurant van Anne en Tiny van Soest heerlijk hebben gegeten. Ze hadden zich echt uitgesloofd, eerst koude gerechten, daarna soep, toen warme gerechten en als toetje een heerlijke taart! Niet zomaar een taart maar een echte verjaardagstaart, want Annie Baars was die dag jarig. Snel naar het dorp geweest om kaarsjes te halen en ja hoor, op de taart brandden 2 kaarsjes met een 7 en een 9, dus Annie, iedereen weet nu hoe oud je bent geworden. Het was een echt uitgebreid diner, waarna we voldaan via de nieuwe weg naar Borsa reden, waar we rond 9 uur aankwamen. Daar nog wat gedronken en gepraat en naar bed want iedereen was toch wel een beetje vermoeid van alle indrukken.

Dinsdagmorgen rond kwart over negen vertrokken 11 deelnemers van de reis richting Cluj-Napoca om weer naar Eindhoven te vliegen. Anne en Tiny bleven nog een paar dagen langer en werden daar opgehaald door hun zoon.

Een drukke, maar onvergetelijke reis, die ervoor heeft gezorgd dat Cees met een dankbaar gevoel zijn werk voor en in Roemenië kan neerleggen.

Anne van Soest